

tur på Esbjergegnen fik underskriveren fornylig udpeget to engstrækninger, hvor der findes store mågekolonier tæt op til landevejen.

For at finde føde hjemsøger mågerne med forkærlighed dambrugene, hvor de navnlig i forårstiden medfører store tab ved deres angreb på sættefiskene. Det er navnlig regnbueørred, der opdrættes i dammene. Denne fisk er ikke særlig sky, men ret grådig, og så snart der plaskes lidt i vandoverfladen — f. eks. blot ved at en måge lader sine ekskrementer falde i dammen, udløses fiskenes sultinstinkt, så „de tror, de skal fodres“. Hele ørredstimen samles under fortsat plasken i vandoverfladen, og mågerne har frit spil, til de er mætte.

Måger, der skydes under disse forhold, har alle maverne³fulde af ørreder. En dambruger oplyser, at han har talt op til 7 stkr. 5—8 cms sættefisk i maven på en skudd måge.

Det koster dambrugene en stor indsats af tid, arbejdskraft og patroner at holde mågerne borte fra dammene. Alligevel kan en kort tids uopmærksomhed bringe store tab, da mågerne under sådanne omstændigheder helt kan rydde de damme, der indeholder sættefisk af passende størrelse. Som eksempel kan anføres, at mågerne fuldstændig tømte en dam med 12 000 sættefisk i et mindre dambrug et år i påsken, da der på grund af helligdagene ikke var tilsyn ved dammene. Det drejede sig om 5—6 cms sættefisk med en samlet handelsværdi af ca. 660 kr., men driftstabet ved et sådant storangreb bør sikkert regnes betydeligt højere, da dambruget jo er baseret på at opdrætte disse sættefisk til spisefisk og derfor gennem længere tid kommer til at savne dette hold i sin normale driftsplan. To af vore større dambrug oplyser, at de under kortvarige, men svære mågeangreb har fået en³bestand på 40 000 stkr. 6—8 cms sættefisk reduceret til henholdsvis 16 000 og 10 000 stkr. I disse to tilfælde repræsenterede mågernes bytte en øjeblikkelig handelsværdi af henholdsvis 1 680 og 2 100 kr., men som nævnt betyder tabet samtidig et alvorligt indgreb i den normale drift, fordi dambrugene i reglen ikke er indstillet på at afhænde så store mængder sættefisk.

På foranledning af ferskvandsfiskeriforeningen har bestyrelsen for Dansk Andels Ørredeksport drøftet spørgsmålet og udtaler, at mågerne årlig tager ørreder for mange tusinde kroner på hvert større fiskeri, uden at bestyrelsen dog ser sig i stand til at specificere tabet nøjere.

Nogen statistik over dambrugernes tab på grund af måger findes ikke, og det er derfor ikke muligt at give nogen udtømmende dokumentation. Det skal dog anføres, at erfarne dambrugere anslår det gennemsnitlige tab for samtlige dambrug på grund af mågernes angreb til over 10 pct. af bestanden af sættefisk. I så fald må handelsværdien af de ørreder, der går til mågeføde, anslås til ca. 200 000 kr. årlig.

Foruden dette direkte tab henleder foreningen tillige opmærksomheden på den skade, mågerne (sammen med andre svømmefugle) påfører dambrugene ved at optræde som mellemværter for forskellige ondartede fiskesnyltere. Denne side af sagen er desværre ikke nærmere oplyst, men det er foreningen bekendt, at mågerne var den sandsynligste årsag til, at hele ørredbestanden i et af de større dambrug blev inficeret med en snylter, som ødelagde øjelinsen og fremkaldte fuldstændig blindhed hos fiskene.

På grundlag af det forestående anser foreningen det som absolut ønskeligt, at der åbnes dambrugerne adgang til at skyde måger ved dambrugene uden hensyn til fredningstiden og navnlig — på grund af de nuværende priser på patroner — til at ødelægge mågereder i kolonier, der ligger i nærheden af dambrug.

Kopi af denne skrivelse er tilstillet fiskeriministeriet, rigsdagsudvalget og hr. professor R. Spærek.

Ærbødigst

for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark.

John-B. Hahn.